

Петко не обичалъ да стои безъ умствена работа, та постъпилъ при единъ гръцки дрехаръ, при когото се научилъ да крои и шие дрехи. Следъ това се записалъ ученикъ и въ гръцкото училище, защото въ Еносъ нѣмало българско. Тукъ се научилъ на смѣтане, чертане, география, история и писменъ турски езикъ.

Ала следъ като стадото било добре угоено, баща му прибралъ овцетѣ и съ овчаритѣ заминалъ за Цариградъ, а на сина си поръчалъ да се завърне въ Копривщица, което той и направилъ.

Петко Каравеловъ въ Русия.

Въ Копривщица нѣколко време, докато се завърне баща му отъ Цариградъ, Петко посещавалъ мѣстното училище. Тука той бързо се прочулъ, че знае много български и турски пѣсни и приказки, много поговорки и разкази, обичаи, празници и вѣрвания, както у турцитѣ, така и у българитѣ. Освенъ това Петко донесълъ отъ Тракия книги, които много четѣлъ у дома си и предъ другаритѣ си.

Като се завърналъ баща му въ Копривщица, Петко поискалъ да отиде въ Русия при брата си Любена на учение. Бащата се съгласилъ. Събралъ пари, завелъ сина си въ Цариградъ, качилъ го на руски корабъ, предалъ му паритѣ за пжтъ и издрѣжка, благословилъ го и рекълъ:

— Хайде, сине, иди при брайко си, слушайте се тамъ двамата, работете и, като се изучите, завърнете се въ отечеството си. Петко Каравеловъ стигналъ въ Одеса (1859 г.) и оттамъ заминалъ въ Москва, гдето намѣрилъ брата си Любена.

Презъ това време Петко билъ на 16 години. Любенъ го настанилъ въ квартира и го записалъ въ училище. Петко билъ сериозенъ и трудолюбивъ младежъ. Бързо почналъ да учи руски езикъ и се премѣстилъ въ гимназията. Между рускитѣ ученици се прочулъ като